

Pouke i poruke oslobodjenja Mekke

[Bosanski – Bosnian – بوسنی]

Ebu Bekr el-Džeza'iri

Prijevod:
Senad Muhić

Revizija:
Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿العبر والدروس من فتح مكة﴾

«باللغة البوسنية»

أبو بكر الجزارى

ترجمة:

سناد موهينتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2013 - 1434

IslamHouse.com

Poruke i pouke oslobođenja Mekke

Hvala Allahu Jedinom i neka su blagoslov i mir na posljednjeg Allahovog Poslanika, a zatim:

Oslobađanje Mekke je bilo početak velikog osvajanja od strane muslimana. Ljudi su u predislamskom periodu slijedili pleme Kurejš, a također su to činili i kada su prihvatili islam. Mekka je bila glavni centar mnogoboštva. Plemena su isčekivala šta će Poslanik, sallallahu alejhi ve selleme, učiniti sa svojim narodom i porodicom. Razmišljali su na sljedeći način: Ako Allah dadne pobjedu Poslaniku, ući će u njegovu vjeru, a ako Kurejš pobjedi, biće dovoljno i oni neće morati mješati svoje ruke u sve to.

Buharija bilježi od Amra b. Seleme da je kazao: „Nalazili smo se na mjestu kojim su ljudi prolazili. Jedne prilike su prošli neki jahači i mi smo ih pitali: ‘Šta je sa ljudima i kakav je to čovjek?’¹ Oni bi nam odgovorili: ‘Taj čovjek smatra da je poslanik od Allaha i da mu dolazi objava.’ Zapamtio sam te riječi kao da su se urezale u moje srce, a Arapi su čekali oslobođenje Mekke kako bi prihvatili islam. Govorili su: ‘Ostavite i njega i njegov narod, jer ako pobijedi, on je, uistinu, istiniti

¹ Pitali su o Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i odnosu Arapa prema njemu. Pogleda: *Fethu-l-Bari*, 7/617.

poslanik.' Kada je Mekka oslobođena, narod je prihvatio islam."²

Ukoliko razmislimo o ovoj velikoj pobjedi možemo shvatiti vrijednost borbe na Allahovom putu, pogibije i iskušenja koja su se dešavala prije toga.

Džihad koji se vodio i prolivena krv muslimana nisu bili uzalud. Sve što su muslimani podnosili i kroz šta su prolazili, poput iseljanja iz svog zavičaja, borbi i putovanja, nije nikakva slučajnost, nego je sve to bilo u skladu sa Allahovim zakonom i propisima. Sva ranija žrtvovanja su vodila ka pobjedi i oslobođenju. Takav je Allahov zakon na Zemlji. Dakle, nema pobjede bez ispravnog islama, niti ima ispravnog islama bez obožavanja samo Allaha Uzvišenog, a ni toga nema bez ulaganja truda i žrtvovanja na Allahovom putu.

Upravo zbog toga, oslobođenje Mekke je prepuno pouka i poruka, a neke od njih su:

1. Pojašnjavanje posljedica kršenja ugovora, a one su veoma teške, jer je pleme Kurejš, nakon kršenja ugovora, doživjelo poraz i izgubilo samuopravu za koju se zalagalo i koju je čuvalo.

2. Istinitost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dolazi do izražaja prilikom otkrivanja pisma Hatiba b. Belte'a kojeg je nosila jedna žena. Poslanik,

² Bilježi Buharija, *Kitabu-l-megazi*, br. 3963.

sallallahu alejhi ve sellem, je obaviješten o njoj i o mjestu na kojem se nalazila.

3. Vrijednost praštanja onome ko to zaslužuje i vrijednost učesnika bitke na Bedru, a to se primjeti u slučaju Hatiba, kojem je oprošteno nakon što je bio kritikovan.

4. Propisanost putovanja za vrijeme mjeseca ramazana, kao i dozvola posta ili mršenja tokom tog putovanja. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u ramazanu putovao da osloboди Mekku, na tom putovanju je bilo i onih koji poste, a i onih koji nisu postači i niko nikog nije kritikovao.

5. Propisanost varke prilikom ratovanja, u smislu da muslimani planiraju napad, a da pri tome određenom ratnom taktikom prikažu neprijatelju da ne žele napad, pa ih nakon toga iznenade nespremne, kako bi se što prije izvojevala pobjeda, te se na taj način sačuvala ljudska krv i njihovi životi. (Ovo ne znači kršenje ugovora).

6. Ukazivanje na Poslanikovu savršenost kada je u pitanju komandovanje vojskom, a to se vidi kroz ostvarivanje briljantnih pobjeda.

7. Propisanost zastrašivanja neprijatelja kroz ispoljavanje snage muslimana. Uzvišeni veli: *I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj,*

da biste time zaplašili Allahove i vaše neprijatelje, i druge osim njih - vi ih ne poznajete, Allah ih zna. Sve što na Allahovom putu potrošite naknадено će vam biti, neće vam se nepravda učiniti. (El-Enfal, 60.)

8. Davanje ljudima pozicija koje im pripadaju.

Ovo zaključujemo na osnovu dozvole Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Ebu Sufjanu da izrekne nekoliko rečenica kako bi, govoreći te riječi osjetio ponos. Te riječi koje je izgovorio veoma glasno, su: „**Ko uđe u dom Ebu Sufjanov siguran je, ko uđe u harem Kabe siguran je, ko uđe u svoju kuću i zatvori vrata siguran je.**“

9. Poniznost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, prema svome Gospodaru iz zahvalnosti Njemu na blagodatima kojima ga je obasuo. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je u Mekku ušao pognute glave, ponizno i skrušeno, tako da mu je brada dodirivala jahalicu. Nije ušao u Mekku kao što rade silnici koji su kažnjavali nevine i slabe.

10. U momentu osvajanje Mekke, oprost Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, dostigao je vrhunac, a to se vidi kroz njegovo amnestiranje Kurejšija koji su bili njegovi najluči neprijatelji. Sve je njih poštedio kazne, osim četverice muškaraca i dvije žene.

11. Kroz ovaj događaj dolazi do izražaja i Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, pravednost i ispunjavanje ugovora. On je tom prilikom ključeve Ka'be uručio Osmanu b. Talhi, a ne svome zetu Aliji koji ih je tražio od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

12. Obaveznost uništavanja kipova i slika, te njihovog iznošenja iz džamija, Allahovih kuća.

13. Potvrda islamskog principa garantovanja sigurnosti, a to se zaključuje iz riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: „**O Ummu Hani**’, kod mene je siguran svako onaj ko je i kod tebe bio siguran.”³

14. Obaveznost davanja prisege u islamu, a ona podrazumijeva pokornost Allahu i Poslaniku, sallallahu alejhi ve selleme, kao i pokornost muslimanskim vođama u onome što nije u koliziji sa šerijatom.⁴

³ Bilježi Buharija, Kitabu-l-džizje, br. 2935.

⁴ Vidjeti: Ebu Bekr El-Džezairi, *Haze-l-habibu, ya muhibbu.*